

بررسی نقش قوای ادراکی و نحوه تعامل آنها در تحقیق رؤیا، وحی و سحر (مقایسه دیدگاه ابن‌سینا و ملاصدرا)

عبدالرضا کوشکی^(۱)

فروغ السادات رحیم‌پور^(۲)

و تعامل میان آنها مانند تقویت قوه عاقله، کنترل افکار و تعادل مزاج دست یافت.

کلیدواژگان: تعامل قوا، قوای ادراکی، وحی، رؤیا، سحر، ابن سینا، ملاصدرا.

مقدمه

برخی افعال جزو افعال متعارف و مشترکی هستند که عموم انسانها بدون دشواری و زحمت خاص، قادر به انجام آنها هستند اما برخی دیگر، فقط از عهده افراد محدودی که دارای توانمندیهای ویژه‌بی از حیث نفس یا بدن هستند، بر می‌آید. دریافت وحی و انجام امور سحرآمیز از این دسته افعالند؛ اما رؤیا جایگاهی بینابین دارد به این معنا که از یکسو، اصل «دیدن رؤیا» امری مشترک و عمومی است و از سوی دیگر انواعی از رؤیا، جزو اموری است که فقط برخی افراد به آن دست می‌یابند.

نفس، افعال خود را از طریق قوا انجام میدهد و در این مسیر، گاه یک قوه و گاه تعدادی از قوا را بکار می‌گیرد. افعالی مانند دریافت وحی، سحر و رؤیا که

چکیده
نفس انسان توانمندیهای شگفتی دارد که برخی از آنها در عرصه‌هایی و رای سطح فعالیتهای متداول و مرسوم ظاهر می‌شود. رؤیا، وحی و سحر از جمله این توانمندیهای است و آنچه در این پژوهش مورد نظر است بررسی و مقایسه دیدگاه ابن‌سینا و ملاصدرا پیرامون تعامل قوا ادراکی برای تحقق این سه امر است. از نظر هر دو فیلسوف، در مسئله رؤیا، قواه ظاهر، باطن و عاقله با هم تعامل دارند؛ در مسئله وحی، قواه ظاهر دخالتی ندارند و در سحر نیز همه قواه ادراکی در تعامل هستند. ملاصدرا بدلیل مبانی خاص خود علاوه بر تأثیر عقل فعال و نفوس سماوی بر قواه ادراکی، قائل به تأثیر عالم مثال منفصل بر این قوانیز هست. همچنین، عدم التزام ابن‌سینا به لوازم بحث حرکت جوهری باعث شده که در خصوص ارتباط نفس با بدن، تبیین متفاوتی ارائه نماید. برغم این اختلافات، دیدگاه دو فیلسوف پیرامون نحوه تعامل قوا در موارد متعدد، بیکدیگر نزدیک است که میتواند برخاسته از توجه ایشان به متون دینی باشد. بكمک مباحث مطرح شده توسط دو فیلسوف، میتوان به راهکارهایی برای بهبود عملکرد قواه ادراکی

* . این مقاله برگرفته از رساله دکتری است.

(۱). دانشجوی دکتری حکمت متعالیه دانشگاه اصفهان؛ abdorezakooshki@yahoo.com

(۲). دانشیار گروه فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه اصفهان (نویسنده مسئول)؛ fr.rahimpoor@gmail.com